

Den här sidan har genererats genom maskinöversättning [\[Länk\]](#). Maskinöversättningar kan innehålla fel som riskerar att minska tydligheten och exaktheten. Ombudsmannen frånsäger sig allt ansvar för eventuella avvikelser. För den mest tillförlitliga informationen och rättssäkerheten hänvisas till källversionen i engelska via länken ovan. För mer information, se vår [språk- och översättningspolicy \[Länk\]](#).

Beslut i ärende 676/2008/RT - Underlåtenhet att ge tillgång till relevanta handlingar

Beslut

Ärende 676/2008/RT - Undersökning inledd den 28/03/2008 - Rekommendation beträffande 27/10/2008 - Särskild rapport den 28/03/2008 - Beslut den 07/07/2010

Klaganden är en icke-statlig miljöskyddsorganisation. Den 1 mars 2007 begärde organisationen av kommissionen att få tillgång till information och handlingar i samband med möten mellan kommissionen och representanter för biltillverkare, där kommissionens strategi i frågan om koldioxidutsläpp från bilar hade diskuterats. Kommissionen gav endast tillgång till delar av handlingarna i fråga. Den vägrade ge tillgång till tre skrivelser som Porsche AG skickat till kommissionens tidigare vice ordförande Günter Verheugen med motiveringen att tillgång till dessa skrivelser skulle undergräva skyddet av Porsche AG:s affärsintressen.

Klaganden var inte nöjd med kommissionens ståndpunkt och vände sig därför till ombudsmannen.

Under ombudsmannens utredning vidhöll kommissionen sin ståndpunkt. Efter att ha granskat de berörda handlingarna utfärdade ombudsmannen den 27 oktober 2008 ett förslag till rekommendation om att den borde bevilja tillgång till de tre skrivelser som Porsche AG skickat till den tidigare vice ordföranden Verheugen i sin helhet eller överväga att lämna ut delar av dem.

Kommissionen svarade inte på ombudsmannens förslag till rekommendation förrän den 11 mars 2010, dvs. nästan 15 månader efter utgången av den tidsfrist på tre månader som ombudsmannen fastställt i enlighet med artikel 228 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Under tiden lämnade ombudsmannen en särskild rapport till parlamentet om kommissionens underlåtenhet att svara på hans förslag till rekommendation inom nämnda tidsfrist.

I sitt svar gick kommissionen med på att bevilja tillgång till delar av de tre skrivelserna från

Porsche AG till den tidigare vice ordföranden Verheugen. Den ansåg emellertid att de delar som utelämnades omfattades av undantaget rörande skyddet av Porsche AG:s affärsintressen.

Ombudsmannen ansåg att kommissionen inte lämnat någon övertygande ytterligare förklaring rörande de enskilda omständigheterna i fallet som motiverade beslutet att bevilja tillgång endast till delar av de berörda handlingarna. Han ansåg därför att kommissionen genom att ha underlåtit att på vederbörligt sätt motivera varför den vägrat ge tillgång till de tre skrivelserna från Porsche AG till den tidigare ordföranden Verheugen i sin helhet gjort sig skyldig till ett administrativt missförhållande. Ombudsmannen gjorde en kritisk anmärkning om detta.

BAKGRUNDEN TILL KLAGOMÅLET

1. Den klagande är en icke-statlig organisation som verkar på miljöskyddsområdet. Den 1 mars 2007 begärde rådet att kommissionen skulle få tillgång till information och handlingar som innehas av generaldirektoratet för näringsliv och industri och av den tidigare vice ordföranden Verheugen. De begärda upplysningarna och dokumenten gällde möten mellan kommissionen och företrädare för biltillverkarna, under vilka kommissionens strategi för koldioxidutsläpp från bilar från och med den 1 januari 2006 diskuterades. Kommissionen gav endast delvis tillgång till de begärda handlingarna.

2. Den 25 juni 2007 lämnade klaganden, i enlighet med artikel 7 andra stycket [1] i förordning (EG) nr 1049/2001 av den 31 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (nedan kallad förordning 1049/2001), en bekräftande ansökan till kommissionen, som svarade den 9 augusti 2007.

3. Kommissionen informerade klaganden om att den, för att bedöma huruvida ett undantag från rätten till tillgång enligt artikel 4.1 [2] eller 4.2 [3] i förordning 1049/2001 var tillämpligt på innehållet i dessa skrivelser, var nödvändigt att samråda med författarna [4] av 18 skrivelser som tidigare vice ordförande Verheugen mottog från olika biltillverkare. Den meddelade att den efter detta samråd skulle ge den klagande tillgång till alla de skrivelser som inte omfattades av ovannämnda undantag.

4. Den 14 november 2007 underrättade kommissionen klaganden om att 15 av de berörda skrivelserna inte omfattades av något undantag från rätten till tillgång. Den klagande beviljades därför tillgång till dessa skrivelser. Kommissionen vägrade dock att bevilja tillgång till tre skrivelser som Porsche AG hade skickat till den tidigare vice ordföranden Verheugen. Genom att göra detta grundade den sitt beslut på undantaget i artikel 4.2 första stycket i förordning 1049/2001 [5], det vill säga att ett utlämnande av dem skulle undergräva skyddet för bolagets affärsintressen.

FÖREMÅLET FÖR UTREDNINGEN

5. Klaganden hävdade att kommissionen

- felaktigt vägrat tillgång till Porsche AG:s skrivelser med stöd av artikel 4.2 första stycket i förordning 1049/2001, och
- felaktigt nekade delvis tillgång till Porsche AG:s skrivelser med stöd av artikel 4.6 i förordning 1049/2001 [6] .

Klaganden hävdade att kommissionen borde ge den tillgång till de begärda skrivelserna i sin helhet.

UTREDNINGEN

6. Klagomålet översändes till kommissionen med en begäran om yttrande om dess innehåll senast den 31 maj 2008. Kommissionen begärde en förlängning av tidsfristen, som beviljades till och med den 30 juni 2008. Efter mottagandet vidarebefordrades kommissionens yttrande till klaganden med en uppmaning att inkomma med synpunkter. Klaganden inkom med sina synpunkter den 4 september 2008.

7. Den 25 september 2008 genomförde ombudsmannen, i enlighet med artikel 3.2 i ombudsmannens stadga, i kommissionens lokaler en inspektion av de handlingar som klaganden hänvisade till.

8. En kopia av inspektionsrapporten skickades till både klaganden och kommissionen.

9. Den 27 oktober 2008 lade ombudsmannen fram ett förslag till rekommendation till kommissionen.

10. Under de sex månader som följer på ombudsmannens ursprungliga tidsfrist för svar på hans förslag till rekommendation har kommissionen vid upprepade tillfällen begärt att tidsfristen ska förlängas. Kommissionen förklarade att den var medveten om att den inte på obestämd tid kunde skjuta upp sitt svar på ombudsmannens förslag till rekommendation, utan att den föredrog att uttömma alla möjligheter att nå en överenskommelse med den tredje parten (Porsche AG) snarare än att bara ” *bekräfta sitt beslut att inte lämna ut handlingarna* ”. Ombudsmannen beviljade kommissionen alla ansökningar om förlängning av tidsfristen.

11. Den 30 september 2009 skickade kommissionen en skrivelse till ombudsmannen, i vilken den angav att den hade beslutat att bevilja partiell tillgång till de tre skrivelserna och därför hade skapat redigerade versioner av handlingarna. Kommissionen lade fram detta förslag om att bevilja Porsche AG partiellt tillträde. Kommissionen har emellertid inte underrättat kommissionen om sitt yttrande i frågan.

12. Den 27 oktober 2009 klargjorde kommissionens avdelningar att ” *förfarandet för utlämnande av de tre skrivelserna inte kunde inledas före mitten av november 2009* ”. Kommissionen uppgav vidare att den, om han så önskade, kunde förse ombudsmannen med en kopia av den underrättelse som skulle skickas till Porsche.

13. Den 9 november 2009 skickade ombudsmannen ytterligare en skrivelse till kommissionen, i vilken han begärde i) en kopia av den underrättelse som kommissionen skickade till Porsche AG och ii) information om resultatet av det förfarande som inletts av kommissionen för att ge tillgång till de relevanta skrivelserna.

14. Den 4 december 2009 svarade kommissionen att i) underrättelsen inom kort skulle skickas till Porsche AG och ii) en kopia av underrättelsen skulle översändas till ombudsmannen. Kommissionen kontaktades på nytt i detta avseende, men det visade sig att skrivelsen om anmälan till Porsche ännu inte hade skickats ut den 15 december 2009.

15. Den 24 februari 2010 lade ombudsmannen därför fram en särskild rapport till parlamentet i vilken han lade fram sina slutsatser, nämligen att kommissionen åsidosatte sin skyldighet enligt artikel 13.2 i fördraget om Europeiska unionen [7] att samarbeta lojalt och i god tro med honom i samband med sin undersökning [8] genom att försena sitt svar på sitt förslag till rekommendation och genom att inte genomföra sitt åtagande att underrätta Porsche AG om sin avsikt att avslöja detta.

16. Den 11 mars 2010 skickade kommissionen sitt svar på ombudsmannens förslag till rekommendation, som översändes till klaganden med en uppmaning att inkomma med synpunkter. Den 6 maj 2010 inkom klaganden med sina synpunkter.

OMBUDSMANNENS ANALYS OCH SLUTSATSER

A. Åsidosättande av underlåtenhet att ge tillgång till relevanta handlingar och därmed sammanhängande anspråk

Argument som ursprungligen lades fram för ombudsmannen

17. Klaganden hävdade att kommissionen felaktigt nekade i) tillgång till Porsche AG:s skrivelser, på grundval av artikel 4.2 första strecksatsen i förordning 1049/2001, och ii) partiell tillgång till Porsche AG:s skrivelser, på grundval av artikel 4.6 i förordning 1049/2001. Sökanden yrkade också att kommissionen skulle ge den tillgång till de begärda skrivelserna i sin helhet.

18. Klaganden hävdade att kommissionen inte gav någon detaljerad förklaring om Porsche AG:s affärsintressen och att den inte tog hänsyn till det övervägande allmänintresset av utlämnandet.

19. I sitt yttrande hävdade kommissionen att de tre skrivelserna i fråga innehöll uppgifter om Porsche AG:s ”specifika ställning på bilmarknaden”. Kommissionen uppgav vidare att den inte kunde lämna ytterligare uppgifter om innehållet i skrivelserna utan att avslöja deras innehåll. Kommissionen drog slutsatsen att ett utlämnande av skrivelserna skulle undergräva skyddet för

Porsche AG:s kommersiella intressen.

20. Dessutom påpekade kommissionen att den faktiskt genomförde ” *testet av allmänintresset* ” och drog slutsatsen att Porsche AG:s kommersiella intressen väger tyngre än allmänintresset av att lämna ut skrivelserna. Partiell tillgång kunde inte beviljas eftersom skrivelserna inte innehöll delar som kunde röjas utan att skada Porsche AG:s kommersiella intressen.

Ombudsmannens granskning av handlingar

21. Ombudsmannens avdelningar besökte kommissionens lokaler och inspekterade följande handlingar, som kommissionen ansåg vara konfidentiella:

i) Skrivelsen av den 28 november 2005 med bilagor från Porsche AG:s ordförande Wiedeking till vice ordförande Verheugen.

II) Skrivelsen av den 15 december 2006 från Wiedeking till vice ordförande Verheugen.

III) Skrivelsen från Porsche AG av den 2 februari 2007 med kopior av skrivelser från Wiedeking till förbundskansler Merkel, ordförande Barroso och vice ordförande Wallström.

IV) Ett utbyte av e-postmeddelanden mellan kommissionen och Porsche AG, i vilket kommissionen underrättade Porsche AG om att den hade för avsikt att inte lämna ut ovannämnda skrivelser.

Ombudsmannens bedömning som ledde fram till ett förslag till rekommendation

22. I artikel 1 a i förordning 1049/2001 föreskrivs att syftet med denna förordning är att säkerställa största möjliga tillgång till handlingar som innehas av rådet, Europaparlamentet och kommissionen. Enligt fast rättspraxis från gemenskapsdomstolarna ska alla undantag från denna princip tolkas restriktivt.

23. För att behandla en begäran om tillgång till handlingar måste kommissionen följa den bedömningssekvens [9] som beskrivs nedan och undersöka om

i) Den begärda handlingen omfattas av ett av de undantag som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 1049/2001.

II) utlämnande av en handling specifikt och faktiskt skulle undergräva det skyddade intresset,

III) Det finns inget övervägande allmänintresse av utlämnande. och

IV) Behovet av skydd gäller hela dokumentet i fråga.

24. Kommissionen vägrade att bevilja klaganden tillgång till de tre skrivelserna från Porsche AG på grundval av artikel 4.2 första strecksatsen i förordning 1049/2001. I denna bestämmelse

föreskrivs följande: ” *Institutionerna ska vägra tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inbegripet immateriella rättigheter...* ”.

25. De tre skrivelserna från Porsche AG skrevs när kommissionen samrådde med viktiga intressenter om översynen av gemenskapens strategi för att minska koldioxidutsläppen från personbilar. Det var därför sannolikt att de tre skrivelserna innehöll information om Porsche AG:s affärsförbindelser. Kommissionen kunde följaktligen ha ansett att de omfattades av det undantag som föreskrivs i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001.

26. I detta avseende undersökte ombudsmannen huruvida informationen i de relevanta handlingarna verkligen var så känslig att ett utlämnande av dessa uppgifter allvarligt skulle påverka Porsche AG:s kommersiella intressen.

27. Kommissionens enda specifika hänvisning till innehållet i skrivelserna var att ” *i dessa skrivelser förklarade Porsche AG sin särskilda ställning på bilmarknaden* ”.

28. Detta skulle rimligen kunna förstås som att det rör sig om Porsche AG:s kommersiella intressen i vid bemärkelse, inbegripet dess marknadsandel, dess handelsstrategi, industriella, finansiella, bankrelaterade eller kommersiella uppgifter, inbegripet information om företags affärsförbindelser eller avtal, dess metoder för kostnadsberäkning, och företags know-how.

29. Ombudsmannens granskning av dokumenten visade att dessa skrivelser och/eller bilagor inte enbart avsåg de skyddade kommersiella intressen som beskrivs ovan. Det kan inte heller uteslutas att en del av uppgifterna i skrivelserna redan fanns tillgängliga offentligt, antingen av bolaget självt eller av andra enheter, såsom behöriga nationella myndigheter för sektorn, eller till och med genom specialiserade publikationer om bilindustrin.

30. I detta avseende föreskrivs i artikel 4.1 i ombudsmannens stadga att ombudsmannen och hans personal ” *ska vara skyldiga att inte röja information eller handlingar som de erhåller i samband med sina undersökningar* ”. Ombudsmannen är därför förhindrad att citera handlingar som institutionen anser vara konfidentiella eller att hänvisa till dem på ett sådant sätt att deras innehåll kan lämnas ut.

31. Även om skrivelserna innehöll exakt den typ av information som beskrivs i punkt 28 ovan, skulle denna omständighet inte nödvändigtvis innebära att utlämnandet av dem konkret och faktiskt skulle undergräva Porsche AG:s affärsintressen. Såsom förstainstansrätten (nu tribunalen) nyligen slog fast i en nyligen avkunnad dom [10], skulle den allmänna principen att ge allmänheten största möjliga tillgång till institutionernas handlingar, om alla uppgifter om ett bolag och dess affärsförbindelser skulle anses omfattas av det skydd som ges affärsintressen i enlighet med artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001, inte ge allmänheten största möjliga tillgång till handlingar som innehas av institutionerna.

32. Kommissionens hänvisning till Porsche AG:s ” *särskilda ställning på bilmarknaden* ”, som inte stöddes av någon annan hänvisning till de enskilda omständigheterna i ärendet, var inte

tillräcklig för att dra slutsatsen att undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning 1049/2001 är tillämpligt.

33. Ombudsmannen ansåg därför att kommissionen inte kunde visa att utlämnandet av de relevanta handlingarna specifikt och faktiskt skulle undergräva Porsche AG:s kommersiella intressen. Ombudsmannen var inte heller övertygad av kommissionens argument att partiell tillgång, om den beviljas, nödvändigtvis skulle skada Porsche AG:s kommersiella intressen.

34. Om kommissionen hade för avsikt att stödja sin vägran att bevilja tillgång genom att ange (och visa ombudsmannen de relevanta handlingar som nämns under iv) ovan under inspektionen) att Porsche AG själv hade bett företaget att inte lämna ut skrivelserna, påpekar ombudsmannen att enligt gemenskapens rättspraxis är de synpunkter som framförts av den tredje partens upphovsman till en handling inom ramen för det samråd som föreskrivs i artikel 4.4 i förordning nr 1049/2001 inte bindande för kommissionen [11]. Trots Porsche AG:s begäran var kommissionen fortfarande skyldig att göra sin egen bedömning av tillämpligheten av de undantag som föreskrivs i artikel 4.1 eller 4.2 i förordning nr 1049/2001.

35. Mot bakgrund av den tillgängliga bevisningen var det inte möjligt att fastställa huruvida kommissionen genomförde prövningen av allmänintresset. Med hänsyn till konstaterandena i punkt 33 jämförd med punkt 23 ovan var det emellertid inte nödvändigt att pröva huruvida det förelåg ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.

36. Mot bakgrund av ovanstående drog ombudsmannen slutsatsen att kommissionen felaktigt nekade tillgång till de tre Porsche AG-skrivelserna på grundval av artikel 4.2 första strecksatsen och artikel 4.6 i förordning 1049/2001. Detta var ett fall av administrativa missförhållanden. Han lade därför fram ett förslag till rekommendation till kommissionen i enlighet med artikel 3.6 i sin stadga. Detta förslag till rekommendation presenteras nedan under rubriken ”*Förslag till rekommendation*”.

Utkast till rekommendation

” Kommissionen bör bevilja tillgång till de tre skrivelser som Porsche AG skickat till vice ordförande Verheugen i sin helhet eller överväga att delvis röja dem. ”

De argument som lagts fram för ombudsmannen efter hans förslag till rekommendation

37. I sitt svar på ombudsmannens förslag till rekommendation uppgav kommissionen att den hade beslutat att bevilja den tidigare vice ordföranden Verheugen delvis tillgång till de tre skrivelserna från Porsche AG och bifogade kopior av de skrivelser i vilka vissa uppgifter hade utelämnats. Kommissionen förklarade att den genom en skrivelse av den 11 januari 2010 hade informerat Porsche AG om sin avsikt att delvis lämna ut de tre skrivelserna. Den 5 mars 2010 underrättade Porsche AG kommissionen per e-post om att den godtog kommissionens förslag om partiellt utlämnande av uppgifter.

38. Slutligen beklagade kommissionen den avsevärda förseningen med att svara på

ombudsmannens förslag till rekommendation. I detta avseende angav den att förevarande fall var det första i vilket ombudsmannen hade rekommenderat att kommissionen skulle upphäva en tredje parts invändning mot utlämnande av handlingar. Kommissionen förklarade att svaret försenades på grund av de ansträngningar som den hade gjort för att nå en överenskommelse med Porsche AG om partiellt utlämnande av uppgifter, för att undvika onödiga tvister.

39. I sina synpunkter på kommissionens svar påpekade klaganden att kommissionen borde ge full tillgång till de tre skrivelserna från Porsche AG.

Ombudsmannens bedömning efter hans förslag till rekommendation

40. Ombudsmannen förstår att kommissionen vägrade att i sin helhet ge tillgång till de tre skrivelserna från Porsche AG till f.d. vice ordförande Verheugen på grundval av artikel 4.2 första stycket i förordning 1049/2001.

41. I sitt ursprungliga yttrande och i det försenade svaret på ombudsmannens förslag till rekommendation gav kommissionen emellertid ingen förklaring till de enskilda omständigheterna i ärendet som kunde motivera att ovannämnda undantag tillämpades på de strukna punkterna. Såsom nämnts i punkt 33 ovan har kommissionen inte visat att utlämnandet av de relevanta handlingarna i sin helhet konkret och faktiskt skulle undergräva Porsche AG:s kommersiella intressen.

42. Ombudsmannen erinrar om att förordning 1049/2001 i princip föreskriver en rätt till tillgång till kommissionens handlingar och att ett beslut om att neka tillgång endast är giltigt om det grundar sig på ett av undantagen i artikel 4 i förordning 1049/2001 [12]. Alla undantag från denna princip måste tolkas strikt [13].

43. Ombudsmannen påpekar dessutom att han inte begärde att kommissionen skulle upphäva en tredje parts invändning mot utlämnande av handlingar. Såsom redan har angetts ovan i punkt 34 har han erinrat om att sådana invändningar enligt gemenskapens rättspraxis inte är tvingande för kommissionen. Kommissionen är fortfarande skyldig att göra sin egen bedömning och lägga fram rättsligt övertygande argument om varför ett fullständigt utlämnande av uppgifter inte är möjligt. Kommissionen följde inte detta förfarande, inte ens efter samråd med den berörda tredje parten. Detta är ett fall av administrativa missförhållanden och ombudsmannen kommer att göra en kritisk anmärkning nedan.

44. Slutligen anser ombudsmannen att det inte är nödvändigt att vidareutveckla kommissionens försenade svar på hans förslag till rekommendation, som blev föremål för en särskild rapport som överlämnades till parlamentet. Han erkände kommissionens beklagande och är övertygad om att den kommer att göra sitt yttersta för att undvika liknande situationer i framtiden.

B. Slutsatser

På grundval av sin undersökning av detta klagomål avslutar ombudsmannen det med följande

kritiska anmärkning:

Genom att inte på ett korrekt sätt motivera varför kommissionen i sin helhet vägrade att ta del av de tre skrivelser som Porsche AG skickade till f.d. vice ordförande Verheugen, begick kommissionen ett administrativt missförhållande.

Den klagande och kommissionen kommer att informeras om detta beslut.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Utfärdat i Strasbourg den 7 juli 2010

[1] EGT L 145, 2001, s. 43. I artikel 7 andra stycket i förordning 1049/2001 föreskrivs följande: ”*Om ansökan helt eller delvis avslås får sökanden inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av institutionens svar lämna in en bekräftande ansökan där institutionen uppmanas att ompröva sin ståndpunkt.*”

[2] Artikel 4.1 i förordning 1049/2001 har följande lydelse: ”Institutionerna ska vägra tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för

a) allmänintresset när det gäller

— *allmän säkerhet,*

— *försvarsfrågor och militära frågor,*

— *internationella förbindelser,*

— *gemenskapens eller en medlemsstats finansiella, monetära eller ekonomiska politik,*

B) Den enskildes privatliv och integritet, särskilt i enlighet med gemenskapslagstiftningen om skydd av personuppgifter.”

[3] Artikel 4.2 i förordning 1049/2001 har följande lydelse: ”Institutionerna ska vägra tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för

— *en fysisk eller juridisk persons kommersiella intressen, inbegripet immateriella rättigheter,*

— *domstolsförfaranden och juridisk rådgivning,*

— *syftet med inspektioner, utredningar och revisioner, såvida det inte finns ett övervägande*

allmänintresse av utlämnande .”

[4] Artikel 4.4 i förordning 1049/2001 har följande lydelse: ” *När det gäller handlingar från tredje part ska institutionen samråda med den tredje parten för att bedöma om ett undantag i punkt 1 eller 2 är tillämpligt, såvida det inte är uppenbart att handlingen ska lämnas ut eller inte.* ”

[5] Se fotnot 5.

[6] Artikel 4.6 i förordning 1049/2001 har följande lydelse: ” *Om endast delar av den begärda handlingen omfattas av något av undantagen ska de återstående delarna av handlingen lämnas ut.* ”

[7] Artikel 13.2 i EU-fördraget har följande lydelse: ” *Varje institution ska agera inom ramen för de befogenheter som den tilldelats genom fördragen och i enlighet med de förfaranden, villkor och mål som anges i dem. Institutionerna ska samarbeta lojalt med varandra.* ”

[8] Rapporten finns på ombudsmannens webbplats på följande adress:

<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/specialreport.faces/en/4639/html.bookmark> [Länk]

[9] Enligt förstainstansrättens dom av den 30 januari 2008 i mål T-380/04, *Terezakis mot kommissionen* , punkt 88, REG 2008, s. II-11.

[10] Se mål T-380/04, *Terezakis mot kommissionen* , punkt 93, REG 2008, s. II-11.

[11] Idem, punkt 60.

Mål C-64/05, *Sverige mot kommissionen* , REG 2007, s. I-11389, punkt 57 och mål C-266/05 P, *Sison mot rådet* , REG 2007, s. I-1233, punkt 62.

[13] mål C-64/05, *Sverige mot kommissionen* , REG 2007, s. I-11389, punkt 66, mål C-266/05 P, *Sison mot rådet* , REG 2007, s. I-1233, punkt 63.